

20.

Til Landsthinget.

I Overensstemmelse med „Kjøbenhavns Blomsterhandlerforenings“ Beslutning af 13de ds. har jeg herved paa Foreningens Vegne den Ære ærbødigt at indgive en Adresse til det høie Thing med Anmodning om, at den for affaarne friske Blomster samt friske Grene eller Blade i Finantsministeriets Toldlovforslag ansatte enormt høie Told af 10 Kr. pr. Pd. Brutto maa for Blades og Grenes Bedkommende helt bortfalde, for Blomsters Bedkommende betydelig modificeres samt regnes Netto.

Kranssebinding er navnlig ved Benyttelsen af de billige fra Italien indførte store, læderagtige Blade saasom Laurbær, Aucuba, Mispelus, Magnolie, Prunus etc. blevet en særdeles betydelig Industri herhjemme, der ernærer et meget stort Antal Mennesker baade i Hovedstaden og Provindjerne. Prisen er som nævnt meget billig: fra 3 til 7 Kr. pr. 10 Pd.s Kurv. Hver saadan Kurv vilde, om denne Told indførtes, komme til at koste saa uforholdsmæssigt meget som 100 Kr. i Told (75 Kr. for Indholdet; 25 Kr. for den værdiløse Kurv, der veier 2½ Pd.). Dette vilde være ensbetydende med et Indførelsesforbud, hvad Forslagets Motiver selv siger ved at anlaa hele Toldindtægten til kun 5,000 Kr. aarlig. Sammenlignelsesvis skal jeg anføre, at en enkelt herboende Importør*), om han efter Lovens Strafftræden vedblev at importere som nu, vilde i blot en eneste Wintermaaned komme til at betale 40,000 Kr. i Bladtold. Ved Toldens Indførelse vilde efter Foreningens Overbevisning Forretningen standse for et ikke ringe Antal Blomsterhandlere, saa vist som et paa samme Tid saa smukt og billigt Vindegrønt ikke kan produceres herhjemme. Gartenerne selv erkjende dette og ønskede i deres i 1886 indgivne Toldadresse, at Blade maatte vedblive at være toldfrit som hidtil. Ogsaa kan det fremhæves, at Provindsgartnerne, der jo for Størstedelen tillige ere Blomsterhandlere, indføre de Blade, de selv bruge til Kranssebinding, dels direkte dels gennem herværende Importører.

For Blomsternes Bedkommende erkjender Foreningen vel, at en moderat Told kunde være ønskelig, men en Told saa høi som den foreslaaede, der næsten helt vilde umuliggjøre den i Forveien saare risikable Import, ses ikke at være nødvendig. Import af Blomster finder kun Sted om Vinteren og omfatter hovedsagelig Roser (den af andre Blomster forsøgte Import har ikke videre Betydning.) Indførelse begynder faktisk først, naar Gartnerne ikke længer paa Grund af den fremrykkede Aarstid kunne effectuere vore Roseordres, og ophører saa at sige samme Dag, de første danske Drivhus-Roser atter tilbydes. Staar Valget mellem danske eller indførte Blomster af samme Slags, foretraktes altid de danske selv til betydelig højere Pris. Foreningen mener da at turde haabe, at Tolden maa blive betydelig modereret, saa at Roser ogsaa fremdeles kunne skaffes herhjemme om Vinteren til en nogenlunde rimelig Pris, og at den i ethvert Tilfælde maa ansættes pr. Netto.

Foreningen skal tillade sig at bringe i Erindring den forrige Aar i Sverig indførte Told paa samme Varer, som var: 1 Kr. 25 Ore pr. Pd Netto for Blomster og 1 Kr. pr. Pd. Netto for Blade. For Bladenes Bedkommende er det endda ved Autoriteternes Imødekommen gjort Blomsterhandlerne muligt at indføre de vigtigste Sorter saa godt som toldfrit.

Ligelidende Adresser ere indsendte til Ministeriet og Folkethinget.

Kjøbenhavn, den 17de November 1889.

Ærbødigt

Kjøbenhavns Blomsterhandlerforening
 ved
 Alstrup,
 Formand.

*) N. Guatt, Skindegade 49.